

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Ludmily Říhové a soudkyň JUDr.Zdenky Ferešové a Mgr.Dagmar Javůrkové v právní věci žalobce **Tomáše T.**, bytem xxx, zastoupeného Zuzanou Nussbergerovou, advokátkou, se sídlem Praha 3, Čapkovského 8, proti žalované **RINGIER ČR, a.s.**, se sídlem Praha 7, U Průhonu 800/13, IČ: 40766713, zastoupené JUDr.Helenou Chaloupkovou, advokátkou, se sídlem Praha 2, Kladská 5, **o ochranu osobnosti**, o odvolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29.října 2007 č.j. 32 C 150/2006 – 22, ve znění usnesení ze dne 17.12.2007 č.j. 32 C 150/2006 – 25, takto :

I. Rozsudek soudu prvního stupně ve znění usnesení ze dne 17.12.2007 č.j. 32 C 150/2006 – 25 se v napadeném zamítavém výroku ve věci samé **m ě n í** jen tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci dalších 300 000 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku; jinak se co do částky 500 000 Kč **p o t v r z u j e**.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně 50 821 Kč a na náhradě nákladů odvolacího řízení 42 464 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Zuzany Nussbergerové, advokátky, se sídlem Praha 3, Čajkovského 8.

O d ů v o d n ě n í :

Soud prvního stupně v záhlaví označeným rozsudkem uložil žalované zaplatit žalobci 200 000 Kč (odst.I výroku) a na náhradě nákladů řízení 30 831 Kč (odst.III výroku). Co do částky 800 000 Kč žalobu zamítl (odst.II výroku).

Při rozhodování podle § 11 a násl. obč.zák. vycházel z toho, že žalobce neoprávněný zásah do svého soukromí spatřuje v tom, že žalovaná, jako vydavatel deníku Blesk, uveřejnila dne 13.7.2007 v tomto periodiku tři fotografie žalobce, pořízené bez jeho souhlasu, na nichž se koupe, provádí údržbu bazénu a vystupuje nahý z bazénu. V uveřejněných fotografiích dovedl neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce, konkrétně do práva na jeho soukromí. S ohledem na okolnosti případu, kdy fotografie, na jedné z nichž byl žalobce nahý, byly pořízeny a uveřejněny na titulní straně periodika s celostátní působností, bez souhlasu žalobce, dovedl i značnou intenzitu zásahu a předpoklady pro přiznání náhrady nemajetkové újmy v penězích. Její výši stanovil s přihlédnutím k částkám poskytovaným za zásah do soukromí v případě úmrtí člena rodiny, ve výši 200 000 Kč. Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil § 142 odst.2 o.s.ř.

Proti zamítavému výroku uvedeného rozsudku podal žalobce odvolání, v němž navrhoval, aby odvolací soud v této části napadený rozsudek změnil a přiznal mu i další částku 800 000 Kč. Zdůrazňoval, že fotografie byly pořízeny tajně, bez jeho souhlasu a byly uveřejněny na titulní straně celorepublikového deníku, a to těsně po volbách do Senátu a soudu prvního stupně vytýkal, že se nezabýval všemi okolnostmi dané věci a nepřihlédl zejména k jeho pověsti a postavení, kdy je znám jako herec, režisér a je senátorem. Dále nesouhlasil ani s výší náhrady nákladů řízení, k nimž soud prvního stupně opomněl přičíst soudní poplatek.

Žalovaná navrhla potvrzení napadeného rozsudku. Uvedla, že je si vědoma svého neoprávněného zásahu do soukromí žalobce, avšak dovozovala, že náhrada nemajetkové újmy přiznaná soudem prvního stupně je zcela dostatečná. Poukazovala na to, že předmětné fotografie pořídila na místě přístupném i jiným osobám, a že je na žalobci, aby jako osoba veřejného zájmu si více chránil své soukromí. Záznamem z internetových stránek doložila, že první kolo voleb, v němž byl žalobce zvolen do Senátu, se konaly dne 28.10.2006, tedy několik měsíců po uveřejnění článku, nikoli, jak žalobce tvrdí, po senátních volbách.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu podaného odvolání a řízení mu předcházející podle § 212 o.s.ř. a po provedení důkazu obsahem žalovanou předložených internetových stránek týkajících se voleb do Senátu, dospěl k závěru, že odvolání žalobce je částečně důvodné. V nenapadeném odst. I výroku zůstal rozsudek soudu prvního stupně nedotčen (§ 206 odst.2 o.s.ř.).

V dané věci byl prokázán neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce a soud prvního stupně rovněž správně dovedl značnou intenzitu neoprávněného zásahu a předpoklady pro přiznání náhrady nemajetkové újmy v penězích podle § 13 odst.2 obč.zák. Předmětem odvolacího řízení byla pouze výše této náhrady.

Odvolací soud především poukazuje na to, že ze znění § 13 obč.zák. je zřejmé, že základním prostředkem obrany proti neoprávněnému zásahu je morální zadostiučinění. Náhrada nemajetkové újmy v penězích se poskytuje pouze v případech, kdy morální zadostiučinění je nepostačující a slouží k vyvážení a zmírnění vzniklé nemajetkové újmy, přičemž její výše je vždy závislá na všech okolnostech konkrétního případu. Proto v daném případě bere v úvahu, že žalobce nárok na morální zadostiučinění jako prostředek obrany proti neoprávněnému zásahu, neuplatnil, přestože by na ně měl zcela jednoznačně právo. Nad rámec okolností dané věci, k nimž již přihlédl soud prvního stupně, odvolací soud zohledňuje i to, že došlo nejen k porušení práv chráněných § 11 obč.zák., konkrétně práva na důstojnost a soukromí žalobce, ale že pořízením fotografií a jejich uveřejněním bez jeho

souhlasu, došlo rovněž k porušení práva chráněného § 12 odst.1 obč.zák., podle něhož ochrana požívají písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkající se fyzické osoby nebo jejich projevů osobní povahy. Této ochrany jednoznačně zejména fotografie nahého žalobce požívá a nelze dovodit, ostatně nebylo ani tvrzeno, že by její pořízení a uveřejnění bylo k účelům úředním na základě zákona, či pro vědecké a umělecké účely, či za účelem tiskového, filmového, rozhlasového a televizního zpravodajství, což jsou okolnosti zásadně vylučující potřebu souhlasu dotčené osoby. Na pořízení a uveřejnění fotografií nebyl podle názoru odvolacího soudu žádný veřejný zájem. Na tomto závěru nemění nic ani okolnost, že žalobce, jako senátora a osobu pohybující se na naší kulturní scéně, je třeba považovat za osobu veřejného zájmu, neboť i takovéto osoby, byť by si měly své soukromí více chránit samy, mají právo na ochranu podle § 11 a násl. obč.zák. V této souvislosti je však třeba poukázat na to, že fotografie zachycující žalobce byly pořízeny zcela tajně, zjevně přes plot ohraničující prostor jeho bydliště, a nikoli, jak již uvedl soud prvního stupně, na veřejně přístupném místě. Za zásadní okolnosti, k nimž odvolací soud při posouzení výše náhrady nemajetkové újmy v penězích přihlíží, je, že žalovaná při pořizování a uveřejnění předmětných fotografií neměla souhlas žalobce, a zejména, že si musela být vědoma, jak neetičnosti svého jednání, tak i porušení zákona, konkrétně § 12 odst.1 obč.zák. V uveřejnění fotografie nahého žalobce při výstupu z bazénu na první straně celorepublikového periodika, u níž nadto zvýraznila i jeho jméno, lze podle názoru odvolacího soudu dovodit i zřejmou motivaci ke zvýšení „atraktivnosti“ deníku pro okruh jeho čtenářů, a rovněž i oprávněnost názoru žalobce o motivaci za účelem zvýšení jejího zisku. V této souvislosti je třeba přihlídnout i k počtu výtisků deníků z uvedeného dne, který činil 457 436 kusů, z čehož lze dovodit, že počet osob, které se s fotografiemi žalobce mohly seznámit, a před nimiž byl žalobce z objektivního pohledu dehonestován, byl logicky mnohem vyšší. Podle názoru odvolacího soudu je proto (s přihlédnutím k možnému morálnímu zadostiučinění) hledisku přiměřenosti v § 13 odst.1 obč.zák. odpovídající částka 500 000 Kč, která by měla působit i výstražným způsobem pro původce neoprávněného zásahu. Pokud soud prvního stupně při stanovení výše odměny přihlížel k částkám poskytovaným v souvislosti s úmrtím člena rodiny, nelze okolnosti těchto případů srovnávat s danou věcí, v níž bylo prokázán vědomý a cíleně statisícové veřejnosti prezentovaný neoprávněný zásah do práv žalobce chráněných § 11 a násl. obč.zák.

Vzhledem k uvedenému proto odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 220 odst.1 o.s.ř. částečně změnil tak, jak uvedeno ve výroku jeho rozsudku, a částečně podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Vzhledem ke změně rozsudku soudu prvního stupně, rozhodoval odvolací soud podle § 224 odst.2 o.s.ř. i o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně. Tento výrok je odůvodněn § 142 odst.3 o.s.ř., neboť výše přiznané náhrady nemajetkové újmy závisela na úvaze soudu. Náklady tohoto řízení představuje odměna za zastupování podle § 6 odst.1 písm.a/ vyhl.č. 484/2000 Sb., ve znění vyhl.č. 277/2006 Sb. ve výši 25 000 Kč, tři paušální náhrady po 300 Kč podle § 13 odst.3 vyhl.č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl.č. 276/2006 Sb., 19% DPH v částce 4 921 Kč a účelně vynaložený soudní poplatek ve výši 20 000 Kč, tj. celkem 50 821 Kč.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn § 224 odst.1 o.s.ř. a rovněž § 142 odst.3 o.s.ř. Náklady odvolacího řízení činí podle shora uvedených ustanovení odměna za zastupování ve výši 25 000 Kč, dvě paušální náhrady po 300 Kč, 19% DPH ve výši 4 864 Kč a účelně vynaložený soudní poplatek v částce 12 000 Kč, tj. celkem 42 464 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku v části, v níž byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen, není dovolání přípustné, ledaže dovolací soud dospěje k závěru, že jde o rozhodnutí zásadního právního významu. Proti části, v níž byl změněn, je dovolání přípustné. Dovolání lze podat do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze.

V Praze dne 19.srpna 2008

JUDr.Ludmila Říhová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
J. Vajdíková

